

انتخابات شوراها

یادداشت آقای دکتر ابراهیم یزدی

۸۵/۹/۲۰

۱- انتخابات ادواری یکی از راههای اعمال حق حاکمیت ملت است. اما ملت هنگامی می تواند حق حاکمیت خود را از طریق انتخابات اعمال نماید که پیش نیازها و پیش شرطهای آن، یعنی حقوق و آزادی های اساسی ملت تحقق یافته باشد. در قانون اساسی جمهوری اسلامی، ابتدا در فصل سوم حقوق و آزادی های اساسی ملت تصریح شده است و سپس در فصل پنجم حاکمیت ملت و راه های اعمال آن برشمرده شده است.

۲- اگر بپذیریم که مقدمه هر کار واجبی، واجب و هر کار حلالی، حلال و هر کار حرامی، حرام است، مقدمه واجب انتخابات آزاد، عادلانه و منصفانه، آزادی مطبوعات، اجتماعات، بیان عقیده و آزادی فعالیت احزاب دگر اندیش، آزادی نقد عملکرد حاکمان و آزادی تغییر ادواری حاکمان می باشد.

۳- در شرایطی که فشارها و محدودیتهای سیاسی و فرهنگی علیه روزنامه های مستقل و غیر وابسته، علیه دانشجویان، کارگران، احزاب سیاسی معترض و مخالف روزبروز بیشتر میگردد، دخالت صاحبان قدرت در حاکمیت در امر انتخابات و رد صلاحیت نامزدهای انتخابات بدون رعایت موازین قانونی و صرفاً براساس گرایشها و اولویتهای سیاسی قدرت مدار اعمال حاکمیت ملت به شدت محدود شده و درستی انتخابات به شدت مورد تردید قرار می گیرد.

۴- اگر اصل نسبی بودن امور و موضوعات را بپذیریم و مطلق خواه و مطلق نگر نباشیم و بپذیریم که دموکراسی یک فرآیند است و شرایط مطلوب و ایده آل طی تغییرات تدریجی، آرام و طولانی، زمان گیر و نفس گیر حاصل می شود در آن صورت از هر امکانی، برای حرکت به جلو و به سوی هدف مطلوب، ولو به اندازه یک گام، باید استفاده کرد و فرصت را از دست نداد.

۵- دموکراسی و حاکمیت ملت در ایران، بخصوص در میان آنان که خود را اصول گرا می نامند، دشمنان سوگند خورده ای دارد، کسانی که برای تمرکز هر چه بیشتر قدرت، از هر فرصتی، حتی از انتخابات ادواری استفاده می کنند تا با کسب قدرت و سپس استفاده از امکانات بدست آمده، اساس حاکمیت ملت را بر هم بریزند.

این دشمنان آزادی و حاکمیت ملت، پایگاهی در میان مردم ندارند اما با شعارهای مردم فریبانه، از یک طرف و ایجاد موانع بر سر راه شرکت گسترده مردم در انتخابات از طرف دیگر، بر آنند که با آرای محدود ولی یک پارچه ای که به برکت امکانات نهادهای ویژه ای در اختیار دارند، از گذرگاه انتخابات به اهداف خود، که تصاحب امکانات، برداشتن گامهای بعدی در تعطیل کامل انتخابات است، برسند.

در چنین شرایطی بی تفاوتی و عدم شرکت در انتخابات شوراها، تنها به سود دشمنان دموکراسی و موجب نهایت خوشحالی آنان خواهد شد.

۶- برگزاری انتخابات شوراها، در سطح شهر و روستا، برغم همه کاستی ها و انحرافات، حرکتی است در راستای نهادینه کردن تدریجی دموکراسی در عام ترین و مردمی ترین لایه های جامعه در حال دگردیسی ایران. برگزاری ادواری انتخابات شوراها و شرکت مردم، آن را به رغم دشمنان مردم سالاری، به یک فرآیند غیرقابل برگشت تبدیل می نماید.

۷- بررسی تجربه سه دوره فعالیت شوراهای نشان می دهد که عملکرد شوراهای به تدریج رو به بهبودی است. در دوره دوم حتی در آن شوراهایی که اکثریت اعضای آن وابسته به جریانهای افراطی و محافظه کار بودند در برخی موارد عملکردی بهتر از دوره قبل داشته اند.

۸- شکست نیروهای سیاسی هوادار دموکراسی و اصلاح طلبان در انتخابات دوره گذشته شهرهای بزرگ از جمله تهران، دو علت اساسی داشت. اول اینکه مردم از عملکرد اصلاح طلبان در نهادهای مختلف ناراضی بودند و نوعی انفعال بر جامعه حاکم شده بود. در نتیجه در تهران به عنوان نمونه تنها ۱۰/۷ درصد از واجدین شرایط در انتخابات شرکت کردند و یک گروه پادگانی با آرای بسیار کم، اما منسجم توانست اختیار شورای شهر را بدست گیرد. عامل دوم این شکست، ارائه چندین لیست از جانب اصلاح طلبان بود. مردم ما، بهمان اندازه که از همکاری و همدلی احزاب و نیروها و شخصیت های سیاسی با یکدیگر خوشحال، دلگرم و امیدوار می شوند، از تفرقه و پراکندگی به شدت متاثر و ناامید، منفعل و بی تفاوت می شوند.

در این انتخابات شوراهای، خوشبختانه گروههای اصلاح طلب توانستند با توافق میان خود، لیست واحدی را به مردم معرفی نمایند. اگرچه این اصلاح طلبان همچنان با رعایت مرزبندیهای کاذب و غیر اصولی میان «خودیها» و «غیر خودیها»، از حقوق پایمال شده نیروهای به اصطلاح غیرخودی حمایت نکردند، با وجود این به نظر می رسد همدلی این گروهها با یکدیگر و توافق بر سر یک لیست مردم را خوشحال کرده است و آمادگی برای حضور بیشتر در انتخابات شوراهای را پیدا کرده اند. خصوصاً که نتیجه عدم شرکت در دوره گذشته و پیامدهای آن را، چه در سطح شورای شهر و چه در سطح ملی و انتخابات ریاست جمهوری، به روشنی مشاهده می نمایند.

بنابراین مردم باید در انتخابات شوراهای شرکت کنند و از میان اصلاح طلبان معرفی شده به کسانی که واجد شرایط می دانند رای بدهند. و این به مصالح ملی نزدیک تر است.